

HOVAWART

Ledencontactblad
Hovawart Bond Nederland
Zomer 2018

14

Lidmaatschap en contributie

De contributie bedraagt € 30,- per jaar, vooraf te voldoen. Gezinslidcontributie € 5,- per jaar.

Adreswijziging, aanmeldingen opzegging: secretarishovawartvereniging@gmail.com. Opzegging lidmaatschap kan schriftelijk of per e-mail en op elk moment conform de statuten van de vereniging.

Lovense Kanaaldijk 40
5015 AK Tilburg, NL
www.hovawartbond.nl

Kamer van Koophandel nr. 60877707
IBAN/SEPA Nummer: NL59INGB0006542675
BIC Nummer: INGBNL2A
Banknaam: ING BANK N.V

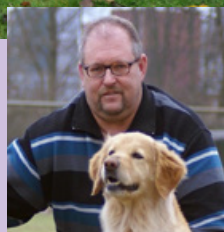

Bestuur

- Kees van Gorp, voorzitter
06-54716556
kees1962@hotmail.com
fokcommissaris en internationaal contact
- Kees van der Sar, vice-voorzitter
kees.vandersar@gmail.com
- Christel van de Westelaken, secretaris
06-51250097
cvdwestelaken@gmail.com
- Camiel Daamen, penningmeester en leden-administratie
(073) 6411189
camiel.daamen@home.nl
- Cissie Peijen, puppybemiddeling en herplaatsing
Tel: 06-15595525
cissiepeijen@hotmail.com
- Frédérique Schless, fokkerszaken en webmaster
06-23422456
frederique.schless@hotmail.com

RAAD VAN BEHEER
HOUDEN VAN HONDEN

Beste leden,

zoals gezegd en eerder geschreven gaat het dan eindelijk gebeuren. De grote tocht naar het Oosten. Met 2 kinderen, 7 paarden, 12 honden en een heleboel bagage gaan we georganiseerd naar onze nieuwe woonbestemming in Polen verhuizen.

Bij het uitkomen van dit blad is onze verhuizing al op volle toeren aan de gang. Daarom is het op verenigingsgebied even wat rustiger aan doen voor mij. Wel heb ik wekelijks 5 dagen lessen, bestuursvergaderingen, algemene ledenvergaderingen, voorbereidingen clubbarden, voorbereiding voor de Hovawartshow en niet te vergeten de trainingssweek.

Verder zijn er dan ook nog de vergaderingen van de Raad van Beheer die erg belangrijk zijn. Ik vertegenwoordigde daar alleen de Boxer vrienden en samen met Christel van de Westelaken de Hovawart Bond Nederland. Daarbij staan er ook nog twee nestjes geboren te worden.

Een voor de Boston en een voor de Hovawart. De Boxernestjes zijn inmiddels weer weg en de baasjes genieten met volle teugen van hun pups. Het is ook voor de leden even wennen dat alle lessen zoveel mogelijk doorgaan in de zomer vakantie. Op deze manier kunnen we zoveel mogelijk service blijven verlenen. We vinden het wel fijn om een lijst te hebben van de cursisten waarop ze hun vakantie aangeven. We kunnen dan door een beetje herindelen voorkomen dat er onnodig kleine groepjes trainen. Ook wil ik nogmaals oproepen om ook eens een bijdrage te verrichten voor het volgende clubblad: Stuur eens een leuk artikel!

Kees van Gorp, voorzitter

Werken met je hond

Apporteren

door Christel van de Westelaken

Apporteren, de honden vinden het leuk maar wat is het eigenlijk en waarom leren we onze trouwe viervoeters dit? Apporteren is afgeleid van het Franse woord Apporter. Dit betekent “hier brengen”. Dit is het ophalen van wild of gevogelte door een jachthond. Retrievers worden letterlijk “ophalers” genoemd. Hierin zijn deze gespecialiseerd. Ook als spel is deze activiteit niet ongebruikelijk, hoewel het dan meestal gaat om het terugbrengen van een stok, bal of een soortgelijk voorwerp. Het is ook een leuke manier voor het dier om zijn/haar energie kwijt te raken. Van nature is een hond een jager. De hond bouwt er conditie mee op en de relatie tussen de hond en zijn/haar baasje groeit hierdoor.

Vindt mijn hond apporteren eigenlijk wel leuk?

Jij vindt het misschien leuk om het speeltje of dergelijke weg te gooien maar de hond

niet altijd! Soms vinden honden het maar lastig te begrijpen, waarom jij zijn speeltjes alle kanten uit gooit. Ze lagen toch prima hier? Naast het doel van het spel ‘ophalen’, hebben sommige honden een lage motivatie om het gegooide speeltje te halen. Dit betekent echter niet, dat je hond apporteren saai of stom vindt. Geef de even de tijd, sommige honden moeten zelfs wennen aan het concept van spelen. Soms moet je de hond eerst warm maken voor het apporteer object. Dit kan op verschillende manieren.

1. Nieuwsgierigheid wekken

Is jouw hond ongeïnteresseerd in het gegooide object? Leg het object waar alleen jij erbij kan, en rommel er een aantal keer per dag mee. Zorg ervoor dat je goed te zien bent. Praat met opgewekte toon in jezelf en beweeg met het speeltje. Leg het na een paar minuten terug op zijn plek. Geef je hond de ruimte om

geïnteresseerd te worden, besteed er in het begin niet teveel aandacht aan. Maar komt je hond het object besnuffelen of aanraken, laat hem dan toe. Raakt je hond het object aan? Beloon hem dan gelijk: opgewekte stem, een aai, koekje of ander speeltje misschien? Houd de sessies kort en eindig altijd positief, dring het speeltje nooit op.

2. Spelen

Is je hond niet terughoudend aangelegd, dan kun je het apporteer object laten zien tijdens spel. Haal het object tevoorschijn en praat op opgewekte toon. Beloon de hond gelijk als hij interesse toont en bouw dit op.

3. Belonen

Is jouw hond terughoudend, maar werken voerbeloningen goed? Gebruik dit bij de kennismaken van het object. Prop een oude handschoen of een voerdummy vol lekkers

en bind hem goed dicht. Leg deze 2 meter van de hond weg en negeer het vervolgens. Gaat je hond de handschoen/dummy besnuffelen? Beloon hem dan rustig met een koekje uit de hand. Gaat dit goed, dan kun je met koekjes uit de dichtgeknoopte handschoen/dummy gaan belonen. Snuffelt je hond niet uit zichzelf? Leg de handschoen/dummy neer en start het belonen vanaf het moment dat je hond de kant van de handschoen op kijkt. Houd de sessies erg kort en herhaal dit enkele malen per dag. Je kunt eventueel ook een koekjesspoor naar de handschoen/dummy leggen. Zo komt je viervoeter al smikkellend op snuffelafstand!

Je hond apporteren leren

Na het enthousiasme kweken voor het apporteer object, komen de spelregels. Maar hoe leer je de hond het gepakte object te volgen en terug te brengen?

1. Spelen of aanmoedigen

Is jouw hond gek op touwtrekkerij? Wiebel het speeltje voor zijn neus en gooi het een stukje weg. Pak het vervolgens snel voor zijn neus weg en speel een stukje touwtrekken. Zodra je hond achter het speeltje aangaat moedig je hem aan met 'apport' en beloon je het/haar ook al zijn het maar twee stapjes van je vandaan. Blijf wel zelf stilstaan! Zodra de hond het object heeft geapporteerd roep je "kom voor" of "hier". Komt je hond terug om verder te spelen? Ren wat stappen achteruit: zo moedig je de hond aan jou actief te achtervolgen. Hierdoor wordt de neiging om terug te komen nog groter!

2. Ruilen

Zet je hond aan de lange lijn voor je en laat hem zitten. Gooi het object zo'n 1,5 meter van je vandaan en roep "Apport"! Blijf zelf staan. Beloon met je stem wanneer de hond achter het object aangaat. Buig vervolgens naar voren en beweeg een klein stukje naar achter, zodat je de hond aanmoedigt je te volgen. Zodra je hond opkijkt, houd je een tweede speeltje of koekje voor zijn neus. Laat de hond het object vallen, zeg dan "Los!" en beloon met stem of het koekje. Vervolgens gooi je het tweede object of pak je het eerste object van de grond en begint opnieuw.

Apporteren en zoeken

Apporteren kun je werkelijk met alles doen: een hondenspeeltje, hondenfrisbee, gevulde Kong of teenslipper. Maar het spel zelf kan ook worden uitgebreid! Zodra je hond

heeft geleerd waar "Apport" voor staat, kun je hem leren dit in te zetten om objecten te zoeken of op te halen, zonder dat jij ze weggooit.

Bijvoorbeeld: Apport bal, apport stok, apport ... zodra de hond het goede pakt verdiend hij/zij de beloning.

De afstand breid je vervolgens steeds verder uit, wanneer de hond het object voor je ophaalt. Zo kun je hem leren objecten op te halen, maar ook om in huis te zoeken!

Materiaalkeuze.

Je kan hiervoor veel objecten gebruiken.

De recreatieve apporteer voorwerpen:

safestic, tennisballen, speelgoed.

De competitief apporteer voorwerpen;

Apporteerblokken, dummy's (goed te gebruiken in het water) De blokken zijn te verkrijgen in verschillende maten, gewicht en materiaal keuze. Wat het beste bij je hond past.

Let wel op het gevaar!!

Er kunnen situaties ontstaan als jij met jou hond aan het apporteren bent en hij/zij rent achter een balletje of blok aan dat er geen andere hond bij komt. Dit kan leiden tot vechtpartijen om de 'prooi'. Dit is uiteraard niet de bedoeling. Mocht je willen apporteren met stokken zorg dan wel dat de stok niet in zijn keel blijft hangen. Kortom denk om de veiligheid van uw enthousiaste hond.

Veel plezier samen..

Christel van de Westelaken

30 jaar Houwaert's waarvan 15 jaar met mij erbij

15 jaar geleden kwam ik bij Kees voor de eerste les binnen. Het begon meteen goed want na nog geen 5 minuten kreeg ik te horen dat mijn pup voor problemen ging zorgen. Ik zal maar voor me houden wat ik toen over Kees dacht. Maar helaas kreeg hij binnen een jaar gelijk en had ik een hond die niet te vertrouwen was met kinderen en die constant blafte. In overleg met mij, heeft Kees toen een passend adres voor haar gezocht.

Kees leerde Kamila kennen en zo kwamen er opnieuw boxers in zijn leven.

Ruim 9 jaar gelden zijn ze getrouwd en ze hebben ondertussen 2 kindjes samen, Alexander en Alina waar ik regelmatig op mag passen.

Hierdoor kwam Snoet, een boxer, in mijn leven. Ik heb met haar getraind met Kees en Kamila, het was een superlieve hond die ook goed met mijn inmiddels geboren kleinkind overweg kon.

Door lichamelijke ongemakken kon ik geen hele les mee doen en ging ik alvast voor de cursisten koffie en thee zetten. Zo is het een beetje gegroeid dat ik op een gegeven moment meer en meer achter de bar stond op de boxer-avonden.

Later is daar nog een tijdje de zaterdagochtend bij gekomen en ook de woensdag- en donderdagavond van de agilitygroep van Frank.

Helaas werd ik getroffen door een hartinfarct en moest tijdelijk stoppen met mijn activiteiten op de club.

Ik heb de geboorte van enkele nestjes meegeemaakt en dat is zo mooi om te zien. Dat is toch een hele aparte ervaring om te zien hoe zorgzaam zo'n grote Boxer of Hovawart meteen is voor die kleine frummeltjes die geboren worden.

Na het overlijden van Snoet kwam er een Boston Terriër genaamd Beertje in mijn leven.

Een stukje kleiner, nou ja een heel stuk kleiner dan Snoet maar ook een lieverd. En zo raakte ik betrokken bij de Boston Terriër Vrienden Nederland waar ik sinds ongeveer 1 jaar penningmeester van ben.

Verder sta ik op zondag achter de bar en verzicht hand-en spandiensten waar nodig en wat ik lichamelijk aankan. Een keertje een hondje uitlaten en eten geven, met Kees boodschappen doen enz. enz.

Verder ben ik een aantal keren met Kees meegereden naar hun toekomstige woonplekje in Polen. Het is daar prachtig en ik begrijp volkomen dat Kees met Kamila en de kinderen en dieren daar wil gaan wonen.

Wel zal ik Kamila en de kindjes gaan missen want, tja ik loop al zo'n tijd rond op de club dat ik een beetje bij het meubilair hoor.

Bernadette van Gils

Au, dat doet zeer

Oorontsteking

door Frederique Bunt Schless

Heeft u het wel eens meegemaakt? Uw hond schudt het hoofd, er komt een vieze geur uit het oor, uw hond krabt continu aan het oor en gaat daarbij soms piepen. Dan kan het zijn dat uw hond een oorontsteking heeft. Een oorontsteking komt veel voor bij honden en zorgt ervoor dat het oor jeukt en pijn doet.

Hoe ontstaat een oorontsteking?

Er zijn veel verschillende oorzaken van een oorontsteking. Het kan komen door bacteriën, mijten en soms ook gisten. Sommige honden krijgen een oorontsteking wanneer deze veel zwemmen omdat de gehoorgang dan vochtig blijft en andere honden krijgen het doordat er poliepen of een vreemd voorwerp, zoals een grassprietje inzit. En andere keren wordt het veroorzaakt door een aller-

gie tegen bepaalde stoffen in de omgeving of een voedselallergie.

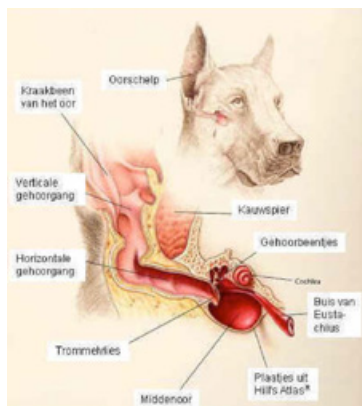
Symptomen

Maar hoe weet u of uw hond een ontsteking aan het oor heeft? De volgende vijf symptomen komen het meest voor:

1. Krabben aan de oren. Een oorontsteking veroorzaakt behalve pijn ook vaak jeuk. Sommige dieren krabben bij oorontsteking niet spontaan aan hun oren maar wel als hun baasje hun oren masseert.
2. Schudden en klapperen met de oren. De hond schudt vaak met zijn kop door de pijn en de jeuk. U hoort dan ook vaak de oren klapperen.
3. Een vieze geur uit de oren. Een vieze geur gaat vaak gepaard met een oorontsteking. Dit komt door de gisten die in het oor aanwezig zijn.

4. De stand van de oren is veranderd. Dit is vooral goed te zien als er maar één oor ontstoken is: dit oor wordt dan meestal lager gehouden.
5. Viezigheid uit de oren. Dit kan allerlei vormen aannemen: zwart en droog of juist meer geel en vloeibaar. Normaal gesproken hoort er niets uit het oor te komen.

Behandeling

De behandeling is vooral gericht op de primaire oorzaak, bijvoorbeeld het verwijderen van een vreemd voorwerp. De ontsteking van de gehoorgang wordt over het algemeen behandeld met antibioticum- en corticosteroidhoudende zalven. In ernstige chronische gevallen kan ook chirurgisch worden ingegrepen. Verdent u uw hond van het hebben van een oorontsteking?

Dan is het noodzakelijk om uw dierenarts te raadplegen.

Bronnen:

- <https://www.mcvoordieren.nl/>
- “*veterinaire pathofysiologie en ziekteleer*” van de *Faculteit Diergeneeskunde*.

Hondenfotografie met je smartphone

10 onmisbare tips

Hoe maak je gave foto's?

Ik heb mijn smartphone altijd bij me, jij toch ook? Maak gebruik van je smartphonecamera om gave foto's te maken van je hond. Vooral van de dagelijkse dingen die jullie samen meemaken en de gekke streken die hij uithaalt. Hieronder vind je 10 onmisbare tips om te starten met hondenfotografie met je smartphone.

1. Wat je altijd moet doen voordat je gaat fotograferen

Je smartphone zit vaak in je jas of broekzak en daar zaten ook die lekkere hondenkoekjes in...Maak altijd eerst de lens schoon om vetvlekken en kruiemels weg te halen.

Scherpe foto's krijg je om te beginnen met een schone lens. Let erop dat je tijdens het schoonmaken de lens niet beschadigt door een net aanwezig zandkorreltje bijvoorbeeld.

2. Gebruik eens een ander knopje

Meestal gebruik je de knop op het scherm van je smartphone om te fotograferen. Bij veel smartphones kun je ook de volumeknop indrukken om foto's te maken. Hierdoor kun je bovendien je smartphone steviger vasthouden.

Kijk eens of deze knop bij jouw smartphone werkt. Soms moet je hem nog activeren in het instellingenmenu van de camera-app.

3. Wees een standbeeld

Je bent lekker aan het wandelen en wilt een foto maken van je hond. Zorg er dan voor dat je stilstaat als je de foto maakt. Elke kleine beweging kan voor onscherpe foto's zorgen. Houd de smartphone zo stil en stabiel mogelijk, en druk dan pas af.

4. Razendsnel foto's maken

Je zet je smartphone aan, je toetst je pincode in, je zoekt de camera-app, je opent 'm en je maakt de foto. Inmiddels is je hond alweer iets heel anders aan het doen. Weg fotomoment!

De meeste smartphones hebben een snelontgrendeling voor de camera. Daarmee kun je de camera direct starten vanaf het vergrendelscherm. iPhone: swipe van rechts naar links. Bij sommige smartphones werkt dit via dubbelklikken op de thuisknop of tikken op het camera-icoontje.

5. Jij bepaalt het scherpstelpunt

Je smartphonecamera stelt automatisch scherp, meestal op het dichtstbijzijnde onderwerp. Je kunt ook zelf bepalen waar je camera op scherpstelt.

Tik op het scherm. Je ziet nu een vierkantje of rondje in beeld verschijnen. Dat is je

scherpstelpunt. Wacht niet te lang met afdrukken, voor je het weet is je hond alweer aan de wandel.

6. Voorkom spookogen

Zet de flits van de smartphonecamera uit.

De flits van je smartphone is zwak en kan maar een klein deel belichten. Ook geeft het je hond spookachtig oplichtende ogen als je hem recht in z'n gezicht fotografeert. De foto én je hond worden er niet mooier op. De flits heb ik daarom altijd uit staan.

7. Sta niet zelf in de weg

'Ga met je rug naar de zon staan' wordt vaak gezegd als je een foto wilt maken. Het nadeel is dat je eigen schaduw dan ook vaak op de foto staat. Wil je deze schaduw niet in beeld? Draai dan een klein beetje en neem de foto vanuit een andere hoek.

8. Wat je vooral niet moet doen met je smartphonecamera

Je hond loopt wat verderop en je wilt een foto maken. Je zoomt in met je smartphonecamera en je maakt de foto. Eenmaal thuis vraag je je af waarom die foto toch zo lelijk is.

Dit komt door de zoomfunctie. Omdat je camera niet daadwerkelijk kan zoomen, maar alleen het beeld uitvergroot, gaat de kwaliteit van de foto heel erg achteruit. Zoom daarom met je voeten in plaats van met de zoomfunctie van je camera.

9. Zo krijg je de leukste foto's van je hond

Je hond is iets superleuks aan het doen. Perfect moment voor een foto, denk je. Dichtbij gekomen draait-ie steeds zijn kop weg, steekt zijn tong uit of je ziet het oogwit ineens duidelijk. Dit zijn allemaal tekenen dat

je hond het spannend vindt wat je doet.

Respecteer zijn signalen en neem meer afstand. Vindt hij het nog steeds te spannend? Dan is het beter om geen foto te maken. Je hond komt er namelijk toch niet relaxed op te staan.

10. Dat komt morgen wel

Ze zijn er veel te kort, onze honden. Maak er daarom een gewoonte van om elke dag een foto van je trouwe vriend te maken. Je krijgt dan een mooi dagboek aan foto's vol herinneringen. Want er komt een tijd ... dat-ie er niet meer is. En dan zul je zien hoe waardevol de foto's voor je zijn.

Veel plezier met de resultaten...

Christel van de Westelaken.

Titeren

door Tessa Mensink

Misschien heeft u de laatste tijd wel eens iets gehoord over het begrip titeren. Titeren wil zeggen dat de antistoffen tegen bepaalde ziektes in het bloed kunnen worden gemeten. Als de antistoffen hoog genoeg zijn is inenten voorlopig niet nodig.

Voorheen kon er alleen een titerbepaling gedaan worden via bloedonderzoek in een laboratorium, dit was een kostbare aangelegenheid en werd daarom niet vaak gedaan. Tegenwoordig is er maar een hele kleine hoeveelheid bloed nodig (druppeltje) wordt deze ingezet in de zogenaamde vacciheck, deze titerd op distemper (hondenziekte), parvo en hepatitis.

Titeren wil dus zeggen dat er gekeken wordt of er antistoffen in het bloed aanwezig zijn voor de desbetreffende ziektes. Zijn deze aanwezig dan is er geen reden om tot enten

over te gaan. Zijn er geen antistoffen aanwezig en er wordt een enting gegeven dan gaat het lichaam antistoffen aanmaken, net als bij een werkelijke besmetting van de ziekte. Raakt het dier nu werkelijk besmet met het virus dan herkent het lichaam het aanvallende virus en wordt het direct onschadelijk gemaakt.

Fabrikanten geven aan dat het DHP vaccin drie jaar gegarandeerd werkzaam is, wat in de praktijk wil zeggen dat het effectief veel langer is, maar dat moet eerst gemeten worden en met een titerbepaling kan dat. Wanneer een dier geënt wordt terwijl er nog antistoffen aanwezig zijn, zal de enting niet aanslaan, de hond heeft er dan dus niks aan, integendeel zelfs want doordat het immuunsysteem een tik krijgt van de enting daalt de weerstand tijdelijk, precies wat je niet wilt dus. Vroeger dacht men dat entin-

gen geen kwaad konden, beter teveel dan te weinig. Tegenwoordig weten we beter; er zijn bijwerkingen met name door de hulpstoffen die aan het vaccin worden toegevoegd om het te activeren in het lichaam. Daarom is het verstandig om niet vaker te enten dan nodig.

Op rabiës wordt in de regel niet getitert, dat is namelijk ongeacht de uitslag een verplichte enting als je met de hond naar het buitenland gaat. Ook op de ziekte van Weil kan niet worden getitert, dit komt omdat Weil een bacteriële ziekte is waarvoor geen (simplele) titerbepaling mogelijk is.

Wanneer is het nu verstandig om een titerbepaling te doen?

- Elke hond (gevaccineerd of niet) of honden die mogelijk volgens de richtlijn opnieuw zouden moeten worden gevaccineerd. 4 weken na een vaccinatie kan er een ti-

terbepaling worden gedaan om te kijken of de enting is aangeslagen

- pups
- honden waarvan de ent geschiedenis niet duidelijk is
- pups afkomstig uit het buitenland (daarvan is bekend dat er op grote schaal wordt gesjoemeld met de papieren waardoor er twijfel kan zijn of de pup wel echt is geënt
- Honden die bijwerkingen hebben gehad van vorige vaccinaties, denk bijvoorbeeld aan een anafylactische schok
- Zieke honden (een hond die ziek is mag niet worden geënt)

Niet iedere dierenarts staat te springen om te titeren, enten is veel makkelijker en veel minder tijdrovend. Ook is het inenten zo ingeburgerd en het is lastig om de opinie te wijzigen.

Praten

Doet u dat ook, praten tegen uw hond? Vragen stellen, uitleggen waarom dat stuk vlees niet voor hem of haar is bedoeld; hele gesprekken misschien?

Volgens mij doen veel hondenbazen dat. Waarom weet ik eigenlijk niet. Ik denk dat -hoe slim en leergierig onze Hovawarts ook zijn- de kennis van gesproken taal bij hen beperkt is. Ze horen misschien de klank, zien de gezichtsmimiek erbij en begrijpen daarmee vast iets van onze bedoelingen. Soms praten ze zelfs terug. In hondentaal natuurlijk. Beter gezegd: in Hóvawarttaal. Een diepe vriendelijke grom, een betekenisvolle zucht. En natuurlijk de staart met diens bijzondere signalen.

En als ze haar kop schuin houdt: zou ze dan diep nadenken over wat we zeggen of gewoon beter proberen te horen wat die geluiden uit onze mensenmond in vredesnaam zouden betekenen..?

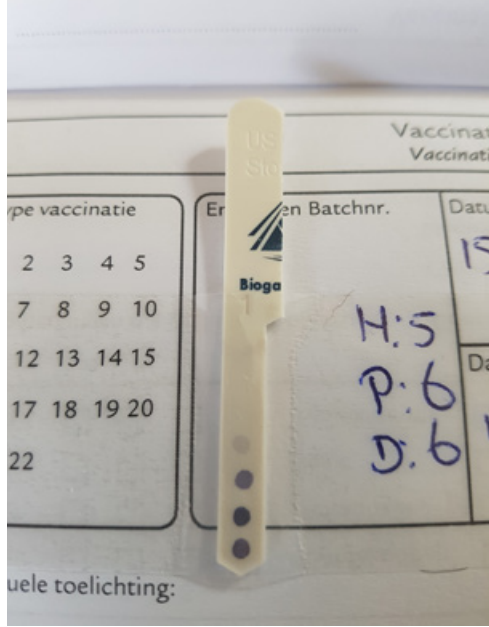
Hoe dan ook, wij blijven lekker kletsen tegen onze honden. Dat het zo'n lekker weer is. Dat je iets lekkers voor ze meegenomen hebt. En we vragen vaak naar de bekende weg. Of ze mee wil wandelen, of ze honger heeft. Een hond biedt zoveel meer dan luisteren naar- en uitvoeren van commando's. Ze luistert áltijd naar je. Altijd.

Ook ik ben een echte hondenprater. Sterker, ik klets me helemaal in de rondte tegen mijn Hovawart. En ik betrap me er zelfs regelmatig op dat ik -welliswaar als het huis verder leeg is- volop sta te praten tegen de Hovawart die ik maanden geleden verloren ben.

Steeds meer fokkers laten de pups al in het nest titeren, ik doe dat zelf ook sinds een jaar of twee met mijn nesten. Op de leeftijd van 6 á 7 weken, de week waarin ze normaal gesproken (volgens het heersende schema) hun eerste enting zouden krijgen laat ik een titerbepaling doen.

We gaan met de pups naar de dierenarts, bij alle pups wordt een heel klein beetje bloed afgenomen (dit gaat meestal vrij simpel en wordt niet als stressvol ervaren), de dierenarts zet alle bloedmonsters in de vacciecheck en na een half uurtje zijn de uitslagen bekend.

Vaak hebben de pups op zeven weken nog voldoende antistoffen meegekregen vanuit de moeder, de zogenaamde maternale antistoffen, zolang deze nog aanwezig zijn heeft het geen zin om te enten, deze zal niet aanslaan. In de regel kun je zeggen dat de

maternale antistoffen geleidelijk minder worden tussen de 6 en 16 weken, het heeft dus geen zin om het reguliere ent-schema te doorlopen als je niet weet of de maternale antistoffen nog aanwezig zijn. Als dit is tot zestien weken is de hond dus het eerste jaar van zijn leven onbeschermd omdat alle entingen niet gewerkt hebben. Daarom vind ik het belangrijk om te titeren zodat ik precies weet op welk moment de enting gegeven moet worden (alle vaccicheck waardes moeten op 1 of 0 staan) en er waarschijnlijk maar 1 enting nodig is om voor hele lange tijd beschermd te zijn (vaak wel 7 jaar of meer). Wel zijn er vaak in het begin meerdere titer testen nodig om het juiste moment te bepalen met een aantal weken ertussen, het is dus van belang dat de nieuwe baasjes van de pups goed geïnformeerd worden en er het belang van inzien om ermee door te

gaan. Soms lukt dat en soms niet, ieder zijn keus natuurlijk.

Mijn volwassen honden zijn ook allemaal getitert en hebben hoge waardes dus zijn waarschijnlijk voor de rest van hun leven beschermd en hoeven geen DHP enting meer te krijgen, wel worden ze om de drie jaar getitert zodat het eventueel minder worden van de antistoffen gemonitord wordt. Voor mij is het een ideaal middel om overtuigen tegen te gaan.

Heel veel informatie kunt u vinden op de Facebook groep titeren met vaccicheck

Examens

Dag van de Hond

Het was een bloedhete dag op zondag 27 mei 2018. Op deze dag waren er examens gepland. Via de app kregen we een handgeschreven briefje te zien wanneer we aan de beurt waren. Er waren veel aanmeldingen dat is al mooi om te zien.

Bij aankomst op het terrein heb ik de twee honden aangemeld en ingeschreven bij Mijke. Daar ontvingen we een leuke tas van raad van beheer met wat info.

Onder het genot van verfrissende drankjes en een broodje hamburger gemaakt door familie van der Sar, wachten Fellow, Freya en ik onze beurt af.

Freya was als eerste aan de beurt van de twee examens die ik moest lopen die dag. Dit is voor gehoorzaamheid 2. Voor deze jonge, speelse dame heeft ze een keurig examen afgelegd. Het was ook behoorlijk spannend voor haar want het blijven zitten is toch erg moeilijk als ik graag bij mijn pleegbaasje ben. Maar een dikke voldoende kreeg ze, dus geslaagd.

Ondertussen werd de lucht boven kyno-center Tilburg donkerder en donkerder en het bleef behoorlijk warm. Na de middag waren Fellow en ik aan de beurt. We staan op het veld om te gaan starten terwijl er al wat druppeltjes vielen. Maar we bikkelden verder! De druppels werden groter en ineens kwam de plensbui. De examiner gaf aan dat we gingen schuilen tot het ergste voorbij was. Dit zo gedaan. Ik zelf vond dit al 10 + punten omdat we doorbikkelden maar deze werden niet toegevoegd helaas.

Na de plensbui gingen we verder om het examen af te leggen. Ook Fellow heeft een super examen afgelegd. Zo goed zelfs dat hij weinig punten in aftrek kreeg. De score was hetzelfde als zijn maatje Joey de Boston en zijn ze samen op nummer 1 geplaatst.

Apetrots ben ik om mijn liefste maatje en mijn lieve vriendinnetje.

Groetjes Christel, Fellow en Freya

De vliegende reporter....

Camiel Daamen

Een telkens terug kerende rubriek van uw vliegende reporter Camiel Daamen. Ik zal telkens één van de leden interviewen..... Ik benader u zelf in de hoop een leuke bijdrage voor ons blad te krijgen.

In deze eerste editie zal ik een interview afnemen met mister Hovawart himself, namelijk onze voorzitter Kees van Gorp. De meeste van onze leden kennen Kees natuurlijk maar toch. Zoals dat in de toekomst ook zal gaan de introductie.....

Wie bent u

Ik ben Kees van Gorp, net 56 jaar jong en al ruim 37 jaar trotse eigenaar van een of meerdere Hovawarts. Getrouwd met Kamila en vader van 4 kinderen. Twee volwassen kinderen uit een eerder huwelijk en twee uit

mijn huidige huwelijk. Wij zijn druk met ons kynologisch centrum waar ook de meeste activiteiten van onze vereniging plaatsvinden. Ik ben voorzitter van de Hovawart Bond en zet me in voor een gezonde, gezellige vereniging, wat naar mijn idee goed lukt.

Heeft u een Hovawart?

Ja wij hebben oma, dochter en kleindochter van onze eerste lijn afstammend. Ook hebben we al heel veel Hovawarts gehad, gefokt en ook getraind.

Heeft u ook andere rassen?

Ja momenteel hebben we drie rassen Hovawart, Boston Terriërs en Boxers

Hoe is het karakter van uw Hovawarts?

Ze zijn waaks soms druk maar ontzettend baas gebonden. In ons gezin zijn het heer-

lijke honden. Soms wat afstandelijk maar dat vinden wij geen probleem.

Waarom traint u met de honden?

Om ze handelbaar te maken en houden. Jammer dat ik wat gezondheid betreft wat weinig kan doen. Onze jongste teef, Freya vd Aardborst, heeft aan Christel Westelaken een leuk maatje.

Is kleur van u voor belang?

Nee absoluut niet. Ik zou wel eens weer een mooie blonde willen. Ook het geslacht maakt mij niet veel uit, alhoewel reuen meestal wat bewerkelijker zijn.

Vindt u de activiteiten die de club organiseert leuk?

Jazeker! De wekelijkse lessen binden de baasjes met elkaar!

Wat vindt u van ons clubblad?

Ik geniet er van en hoop dat meer en meer mensen zich wat actiever willen opstellen. Gewoon leuke verhaaltjes en niet te wetenschappelijk. Iedereen heeft toch wel eens iets meegemaakt of heft toch wel een goede foto van zijn of haar hond..... Hoe meer inbreng hoe leuker. Verder is het fantastisch verzorgd en mooi gedrukt.

Benieuwd wie ik de volgende keer ga interviewen? Misschien ben jij het wel!

Houwaerts-reünie

Op 3, 10 en 17 juni organiseerden wij een gezellig treffen voor de honden en baasjes van door ons gefokte pups. Uiteraard de drie rassen apart. Op drie juni kwamen de Hovawarts als eerste aan de beurt. Vervolgens de Boston Terriërs en daarna de Boxers. Alle dagen het zelfde programma. Allereerst samenkomen en genieten van koffie en iets lekkers erbij. De mensen hadden weer gesprekstof genoeg. Sommigen hadden elkaar langere tijd niet gezien, anderen zien we wekelijks, maar verhalen waren er te kust en te keur.

Mooi om te zien zoveel honden in de leeftijd variërend van pup tot hoog bejaarde hond. Nadat we lekker gezezen hadden was het tijd voor een mooie boswandeling. Daar waar het mogelijk was mochten de honden lekker spelen. Dat was genieten en lekker moe maken. Kamila en Alexander gingen met de mensen mee. Ik bleef op de locatie om samen met Bernadette van Gils en Jolanda van de Sar de barbecue voor te bereiden. Na terugkomst was het gezellig barbecueën en weer een heleboel verhalen. Kortom gezelligheid ten top. Natuurlijk fantastisch als je ziet hoe leuk de mensen genieten van de door ons op de wereld gezette honden. Blij en dankbaar voor het grote aantal deelnemers. We hebben er van genoten. Ook in 2019 zullen we weer een reünie organiseren. Waarschijnlijk dan met een speciale dag voor alle drie de rassen gelijktijdig. Uiteraard weer in Tilburg.

